

Велика магія

КУПИТИ

Пропонуємо вашій увазі книгу Елізабет Гілберт «Велика магія» українською мовою від «Видавництва Старого Лева»!

Про книгу:

Тема творчості та творення сильно сакралізована, тому серед найрізноманітніших авторів виникають суперечки про сенси мистецтва та його «правильність».

У книзі «Велика магія» Елізабет Гілберт не намагається розповісти про те, як «правильно» творити або успішно продавати свій витвір. Це замітки письменниці, чию роботу вже відзначили, про право на творчість, пошук ідей, самосприйняття та інші питання, якими задається кожен, хто хоч одного разу пробував створити що-небудь унікальне.

Завдяки книзі «Велика магія» читач дізнається: як побороти страх у творчості звідки з'являються ідеї та куди вони йдуть про теорію «Великої магії» яку роль відіграють біль та страждання в творчому процесі чому не варто будувати кар'єру на творчості

... та багато іншого!

Чому варто купити книгу «Велика магія» Елізабет Гілберт?

«Велика магія» — яскравий бестселер «New York Times» від автора «Їсти, молитися, кохати» та «Природи всіх речей», який гідний стати настільною книгою всіх, хто хотів би пов'язати своє життя з мистецтвом та творчістю.

Відгуки про книгу «Велика магія»:

«Велика магія» — це свято творчого життя... Любов Гілберт до творчості заразна, і в цій сонячній книзі є багато чудових порад... Письменниця не просто закликає творців-початківців говорити правду, вона також показує як це зробити...»

Washington Post

«Автор «Їсти, молитися, кохати» демістифікує заплутаний бізнес творчої сфери. Читається на одному диханні».

Зміст

МУЖНІСТЬ

Прихований скарб
Творче життя. Визначення
Додайте до життя барв
Страшно, страшно, страшно
Захищаючи свою слабкість
Боятися нудно
Страхи потрібні й непотрібні
Мандрівка
Чому воно того варте

ЧАРИ

З'являється ідея
Як «працюють» ідеї
Що станеться, якщо ви скажете «ні»
Що станеться, коли ви скажете «так»
Інший спосіб
Ідея розвивається
Ідея збивається на манівці
Ідея забирається геть
Чародійство
WTF? або Що за чортівня?
Невеличка теорія
Власність
Одночасне відкриття
Хвіст тигра
Важка праця vs. Магічний порошок
Придушена каменем
Прийміть і відпустіть
Заворожене серце

ДОЗВІЛ

Заберіть скриньку для пропозицій

Ваш дозвіл

Прикрасіть себе

Право

Оригінальність vs. Автентичність

Мотиви

Диплом

Спробуйте краще це

Ваші вчителі

Товстуні

П'ять копійок Вернера Герцога

Фокус

Ярлики

Криві дзеркала

Ми були просто гуртом

Радіаційна канарка

Високі ризики vs. Низькі ризики

П'ять копійок Тома Вейтса

Головний парадокс

НАПОЛЕГЛИВІСТЬ

Обітниці

Навчання

Застереження

Порожнє відро

Сморід

Основна робота

Розмалуйте свого бика

Закрутіть роман

П'ять копійок Трістрама Шенді

Страхи на високих підборах

П'ять копійок Марка Аврелія

Про вас ніхто не думає
Завершене краще за довершене
Хвала кривим будинкам
Успіх
Професія vs. Покликання
Оленячий рев
Прекрасний звір
І останнє

ДОВІРА

Чи любить воно вас?
Найгірше дівчисько
Залежний від страждання
Повчальна історія
Наука болю
Наші добрі ангели
Виберіть, чому саме довіряти
Уперта радість
Оберіть собі ілюзію
Мученик vs. Спритник
Довіра спритника
Трюк умілого спритника
Не беріть собі до голови
Це не ваша дитина
Пристрасть vs. Допитливість
Відданість цікавості
Пошук скарбів
Це цікаво
Голодні привиди
Займіться чимось іншим
Розмалуйте свого велосипеда
Запекла віра
Ідіть з високо піднятою головою

БОЖЕСТВЕННОСТЬ

Випадкова милість

Насамкінець

Подяки

МУЖНІСТЬ

Прихований скарб

Колись давно жив собі чоловік на ім'я Джек Гілберт, який — на жаль — не мій родич.

Джек Гілберт був прекрасним поетом, але якщо ви ніколи про нього не чули — не переймайтеся. Це не ваша провина.

Його ніколи не цікавила слава. Але я знала про нього й палко його любила на поважній відстані, тож дозвольте мені тепер розповісти вам про нього.

Джек Гілберт народився у Піттсбурзі 1925 року й виростав посеред міського диму, шуму й промисловості. Замолоду він працював на фабриках і сталеливарнях, але ще в юному віці відчув поклик до писання поезії. І, ні на мить не вагаючись, відповів на нього. Він став поетом так, як інші стають ченцями: поезія була для нього релігійною практикою, актом любові, ціложиттєвою обітницею шукати благодаті й виходу за межі.

Мені здається, що це чудовий спосіб стати поетом. Або, зрештою, стати будь-ким — прийняти до твого серця той поклик, що наповнює тебе життям.

Джек міг би прославитися, але його це не цікавило. Він мав талант і харизму, однак слава була йому байдужа. Перша збірка його поезії, опублікована 1962 року, здобула престижну нагороду «Єльські молоді поети» й була номінована на Пулітцерівську премію. Ба більше: він здобув прихильність не лише критиків, а й читачів — а це нелегкий подвиг для

поета в сучасному світі. У ньому було щось таке, що приваблювало людей і не відпускало. Джек був вродливий, пристрасний, сексуальний, неперевершено тримався на сцені. Магніт для жінок та ідол для чоловіків. Його фотографували для журналу «Вог» — розкішні, романтичні світлини. Люди втрачали через нього голову. Він міг бути рок-зіркою.

Натомість він зник. Не хотів, щоб надмірна метушня його відволікала. Через багато років Джек визнав, що знудився тоді через славу — не тому, що вона була аморальна чи розтлінна, а просто з тієї причини, що кожного дня відбувалося те саме.

А йому хотілося чогось більш наповненого, більш своєрідного, більш різноманітного. Тому він і пішов. Перебрався до Європи і мешкав там двадцять років. Трохи в Італії, трохи в Данії, а найдовше — в хатині пастуха на вершині гори у Греції. Там він розмірковував над вічними таємницями, спостерігав за тим, як змінюється світло, і на самоті писав вірші. Він закохувався, долав перешкоди, здобував перемоги. Був щасливий. Якось перебивався, заробляв на хліб то так, то інак. Багато не потребував. Він дозволив, щоб його ім'я забули.

За два десятки років Джек Гілберт виринув на поверхню й опублікував ще одну збірку поезій. І літературний світ знову в нього закохався. Він міг стати знаменитим. Та знову зник — цього разу на десятиліття. То був його звичний ритм: самота, публікація чогось грандіозного, знову самота.

Він був схожий на рідкісну орхідею, яка цвіте раз на багато років. Джек зовсім не дбав про свою популярність. (В одному з небагатьох інтерв'ю, що їх Гіберт дав за своє життя, поета запитали, як, на його думку, відірваність від видавничого світу вплинула на його кар'єру. Той засміявся і відповів: «Напевно, фатально»).

Я почула про Джека Гілберта тільки тому, що вже у літньому віці він повернувся до Америки і — з причин, про які я ніколи не дізнаюся, — почав викладати на кафедрі письменницької майстерності в університеті Теннессі, що в Ноксвіллі. Наступного — 2005 — року, сталося так, що я почала викладати там же.

(В університеті нашу кафедру жартома прозвали «кафедрою Гілбертів»). У своєму офісі — який колись належав Джекові Гілберту - я знайшла його книжки. Здавалося, що кімната була ще тепла від його присутності. Я читала його вірші й була вражена їхньою величчю, тим, як сильно його письмо нагадувало мені Вітмена. («Мусимо зважитися на задоволення, — писав він. — Мусимо мати впертість, щоб прийняти радість у безжалісному горнілі цього світу»).

Ми з ним мали однакове прізвище, працювали на тій же посаді й у тому ж офісі, навчали тих же студентів, і ось тепер я закохалася в його слова; цілком природно, він мене страшенно зацікавив. Я почала розпитувати всіх довкола: хто такий Джек Гілберт?

Студенти розповіли мені, що зроду не зустрічали більшого дивака. Він немовби не від світу цього, казали вони. Живе у стані безперервного зачудування і закликає жити так само.

За їхніми словами, він не особливо навчив їх писати поезію, — а чому? — через задоволення. Через уперту радість. Він сказав їм, що вони мають намагатися жити творчо, аби опиратися безжалісному горнілу цього світу.

Та найпалкіше він закликав своїх студентів бути сміливими. Якщо вони не будуть сміливі, наголошував Джек, вони ніколи не досягнуть усієї височини своїх здібностей. Якщо вони не будуть сміливі, то ніколи не пізнають світ так глибоко, як той прагне, щоби його пізнали. Якщо вони не будуть сміливі, їхні життя залишаться дріб'язковими — геть не такими, якими їм хотілось би їх бачити.

Сама я так ніколи й не познайомилася з Гілбертом, а тепер це вже неможливо — 2012 року його не стало. Можливо, я б могла поставити собі мету: розшукати його й побачитися з ним, поки він був живий, але мені ніколи не хотілося цього по-справжньому. (Досвід навчив мене бути обачною, коли йдеться про особисте знайомство з моїми героями: можна жахливо розчаруватися). Хай там як, а мені дуже подобалося, що він живе в моїй уяві як грандіозна та могутня постать, вибудована з його поезій та з історій, що я чула про нього.

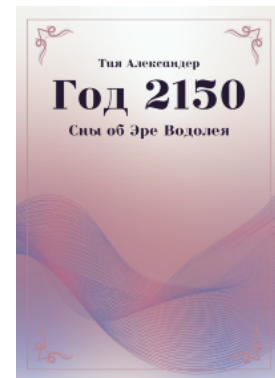
Рекомендована література

Мама й син. Як виховати надзвичайного чоловіка

Важливо, щоб ваші батьки прочитали цю книжку (а ваші діти радітимуть, якщо і ви це зробите)

Год 2150. Сны об Эре Водолея

Внутрішня інженерія. Керівництво з йоги, що приведе вас до радості

Перейти до категорії
Саморозвиток та мотивація

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ